

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo. iii. Quasi modo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Domínica Quasi modo

fratrib; coniungeremur: z cū his sã. xv. an
nis in vna qz domo pmanentes: neq; tur/
pe s̄bum dixit altera ad alterã / sed in pace
vixim⁹: z vno sensu tentauim⁹ quatin⁹ pa
riter relicti marit⁹: in congregatiõne reli
giosa mulier. p̄ficisceremur. Sz nec hoc
multis p̄tib; a maritis potuim⁹ impetra
re. q̄ non adepti: inter nos z deum p̄posui
mus testamentũ: vt z vsq; ad morte secu
lare verbum non loq̄mur amodo. Qd̄ cuz
beatus machari⁹ audisset: dixit In vita
te: nõ est virgo neq; maritata / nõ p̄ mona
chus / neq; secularis in his p̄ficiens: sz tm̄
deus q̄ p̄positum querit z sp̄m vite submi
nistrat. Pz itaq; quanti fuerit meriti paz
z concordia illaz mulier: adeo etiam vt p̄
ferret scitanti Zacharij. Jõ d̄r Eph. iij.
Soliciti suare vnitatē sp̄s i vinclo pacē.

Tertiar. Aud. zc. Hoc est qd̄ p̄ ora
q̄dragesimã z p̄ tps pascale p̄dicauit
omnis. Ad hoc nos hortat vt pacē habea
mus z seruemus pacē. sc̄ cū deo z proximo
Cauere ḡne instinctu diaboli pacē amitta
tis: z sic a vobis recedat dñs pacē: q̄ nõ ni
si in loco pacis habitat. Ps̄. In pace fact⁹
est locus ei⁹. Cauere ne credatis aduer
sario v̄o plusq; ch̄o. qz scribit Eccl. xij. Ne
credas inimico tuo i eternũ qz piculũ ma
gnũ est. Un̄ etiam. ff. de eo q̄ quē factum ē
q̄ minus q̄s sistat in iudicio: d̄r: q̄ non ve
niens ad iudiciũ: credens verbis aduer
sarij sui: contumax est. vbi dicit glos. Nimis
credulus est in culpa. Ipe x̄o qui eum se
ducit est in dolo. Dis aut̄ contumacia est
punitenda. vt h̄r de postul. adhuc in vtero.
Audite / si q̄s citaret p̄ maria causa (puta
exhereditationis si non appareat die assi
gnata) eo q̄ inimico sibi sub amici specie ob
uianti z dicenti q̄ non oportet illũ de die
illo sollicitari qz iudiciũ non sedebit: leuiter
credidit: nihilo min⁹ iudiciũ z eum dabit
qz contumax est vt p̄z ex dicitis. Notate /
oēs sum⁹ citati ad dei iudiciũ. Diabolus
aut̄ querit nos impedire: z nob̄ p̄mittit lo
gam vitã: z vt ad pctã faciat redire: conat
suadere q̄ auaricia / luxuria / z alia vicia nõ
impediũt hominē a celesti hereditate p̄se
quenda. Sz hec ē spes siue expectatio dece
ptiua. Sap. iij. Sapiam z disciplinã qui
abijcit infelix ē z vana spes illi⁹. et Pro
uer. x. Spes impioꝝ p̄bit

Sermo. iij. Quasi modo.

Ecce ascendi
mus zc. Hec est victoria q̄ vni
cit mundũ fides n̄ra. j. Jo. vlt.
Per hanc victoriã ascendit hierosolymaz.
Per fidem aut̄ est aliq̄s victoriosus tripli
citer. Primo demonē confutando. j. Pet.
vl. Aduersarius v̄i diabolus tanq̄ leo rug
giens zc. cui resistite fortes in fide. Seco
aduersa tolerando Heb. xj. Sancti p̄ si
dem vicerunt regna: opati sunt iusticia: lu
dibria z verbera experti insuper z vincula
z carceres lapidati sunt zc. Tertio mūdũ
supplantando. Heb. xj. Fide abraã obedi
uit deo relinquēs terrã cognationē z patri
am nesciens q̄ iret.

Ecce zc.

Prim⁹ ar. An omnia appetant pacē
non. Multi appetunt bellũ. Cō
tra Aug⁹. xix. de ciui. dei. Dia appetit pa
cem. Et idem dicit Dion. ix. c. de diu. no.
Rūdet Tho. ij. ij. q. xxix. Ex ip̄o q̄ h̄o ali
qd̄ appetit p̄ns est ip̄m appetere remorior
nē eoz que boni desiderati impedire p̄nt.
P̄t aut̄ impediri affectio boni desidera
ti p̄ trimum appetitum vel sup̄p̄ius vel alte
rius. z vtrũq; tollit per pacē. Jõ necesse ē
q̄ omne appetens: appetat pacem inquan
tũ sc̄z appetit tranquille z sine impedimen
to puenire ad illud qd̄ appetit: q̄ consistit rō
pacis quã Aug. diffinit tranquillitã ordis
Un̄ etiã illi q̄ querunt bellaz dissensioes
nõ desiderat nisi pacē quã se h̄ie alit̄ n̄ ex
stimant. Nõ em̄ est paz siq̄s cū alio cōcor
det z illud qd̄ ip̄e desiderat lz sit ibi p̄cor
dia. Hec tho. Pro sum. De qd̄ appetit:
Appetit sub rōne boni. Un̄ Arist. i p̄mitio
Ethic. Dia bonũ appetit. paz aut̄ multã
bonitatē habet: adeo etiã vt Aug. d̄r. xix.
d̄ ciui. dei. q̄ nihil sit absq; pace bonũ. Et
prudēt⁹: paz sũma labor⁹: paz belli exacti
p̄ciũ: p̄ciũq; piculũ. si dera pace vigen: cō
sistunt terrena pace. Cũ ḡ q̄rit An oia zc.
Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ conclude q̄ si vere pacē
appetim⁹ celestē: pacē etiã p̄scie desidera
mus p̄ q̄nto desideram⁹ amonitōne oim̄ im
pedimentoꝝ illi⁹ pacis celestis a q̄ nemo
impedit nisi p̄ pctã q̄ tollunt pacem p̄scie.
Nam quõ pot̄ h̄ie pacem q̄ gladium p̄oꝝ

rat in corde: q̄ iacet in sp̄inis: q̄ iter leones
 z dracones p̄stant: q̄ videt gladiū diuivyl/
 tionis yb̄ari sup̄ se: z horrendā foueam
 abyssalem ignez sulphure succensā ifra se:
 patam īp̄mptinus absorbere Deniq̄ quō
 pacē habebit q̄ pacis auctori resistit: Job
 xij. Quis ei ei resistit z pacē habuit: Bre.
 Peruersa mens p̄ suū se erigit auctore vñ
 se in semetip̄a confundit, h̄ie q̄ pacē: resi/
 stens non p̄t. Audite o pctōres luxuriosi
 auarizē. Lum pctis h̄ie pacem non pote/
 stis. Et sine pace p̄cie nūq̄ deo grati eri/
 tis neq̄ dñs habitabit yobiscū. **Figura**
 ij. Reg. v. et. vj. Noluit dñs q̄ dauid bel/
 licosus sed salomon pacificus edificaret sū/
 bi domū. **Expone zc.** Jo dic̄ Paulus. ij.
 Cor. vl. Pacem habete z deus pacis erit
 yobiscum.

Secundus ar. In p̄ce. zc. Nunc d̄ tertius
 qd̄ est mysteriū gaudiose certifica/
 tis. s. de veritate et gloria resurrectionis.
 Nam cū dixisset eis Pax vobis: oñdit eis
 man⁹ z latus. Gausi sunt ergo discipuli vi/
 so dño. Nec mir⁹ vñtis talib⁹ signis pietat⁹
 Item ad hanc certificationē p̄inet illud
 qd̄ h̄ postea. q̄ vñz dixit thome. Infer di/
 gitū tuū huc z vide manus meas: z affer
 manū tuā z infer i latus meū zc. Sūt aut̄
 norande tres p̄cipue rōnes p̄pter q̄s volu/
 it cicatrices vulnez suare in corpe.

Prima ē rō illuminatiue instructionis

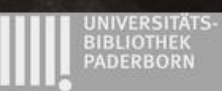
Secunda ē rō impetratiue intercessionis.

Tertia est rō declaratiue oñsionis.

Prima igit̄ zc. vt vñz nos instrueret z il/
 luminaret ad firmiter credenduz q̄ in illo
 eodēq̄ corpe in q̄ passus est resurrexit. **Uñ**
Lu. vl. dixit. Videte man⁹ meas z pedes
 meos: q̄ ego ip̄e sum. Itē vt per hoc instru/
 amur qm̄ illa dñi vulnera cōtinue gestare
 debem⁹ p̄ mēoriā in corde z p̄ vite aulre/
 ritatem in corpe. iuxta qd̄ hortat̄ paulus
Phil. ij. Hoc sentite in vobis qd̄ z in chri/
 sto iesu. Item p̄ hoc nos instruit q̄ nostri
 nunq̄ obliuiscit̄ p̄ quib⁹ crudeliter plaga/
 tus fuit z plagaz stigmata tanq̄ signū re/
 memoratiū seruat **1a. h̄.** Ego tui nō ob/
 liuiscar/ ecce in manib⁹ meis ē descriptio tua q̄ descri/
 ptio sunt plage crucifixi. **Secunda** est rō i/
 p̄eratiue intercessionis vt vñz ip̄e fili⁹ p̄i
 supplicans p̄ nobis: quale genus mort⁹ p̄

homine ptulit semp̄ ostendat. Cicatrici⁹
 em̄ representatio est quedā nobis apud de
 um p̄rem aduocatio. Sic em̄ miles tacēs
 ab imperatore impetrat qm̄ vulnera q̄ pro
 eius amore et honore ptulit demonstrat.
Legit̄ in historia sebol. q̄ antipater idu/
 meus magni herodis pater in q̄dam p̄re/
 lio in seruitio imperatoris multis vulneri/
 bus confossus est. Qui tandē ab emulis
 accusatus relictis vestib⁹ dixit. **O impera/
 tor:** nolo me verbis excusare apud te: sed
 hec vulnera q̄ pro te suscepti loquā f. p̄ me s̄
 ego dilgo te. Et tunc cesar eum in gratiā
 suscepit. Sic et christus vulnera patri ostē/
 dit vt insinuet quantū deo patri obeduit
 z quantum nos dilexit. Ideo dic̄. j. Jo.
 ij. Si q̄s peccauerit aduocatum habemus
 apud patrem iē. ch. iustum z ip̄e est p̄pitia/
 tio p̄ pctis nostris. **Berū.** **O homo secu/
 rum accessum habes apd̄ deū: matrē apd̄
 filium: z filius aū patrem.** Mater ostēdit
 filio pectus z ybera: filius oñdit patri
 tus z vulnera: quenā poterit ibi esse repul/
 sa vbi tot concurrunt charitatis insignia.

Tertia est rō declaratiue oñsionis. In
 h̄ euidenter oñdit quō nos vult ad se reuo/
 care. **Uñ. di. illud Esa. xliij.** Reuertere ad
 me qm̄ ego redemi te. **Lui⁹** redemptiois
 insignia in corpore meo suauit̄ vt secur⁹ ad
 me redeas. Item p̄ hoc iugiter oñdit vi/
 ctoziā suā quam p̄ passionē obtinuit. **Be/
 da sup̄ Lu.** Non ex impotentia curandī ci/
 catrices seruat: sed vt in p̄petuum victorie
 sue circūferat triumphū. **Uñ et Aug. xxij.**
 de ciui. dei. dic̄ Fortassis in illo regno i cor/
 porib⁹ martyru videbūnus cicatrices vul/
 nez que p̄ christi nomine pertulerūt. Non
 em̄ deformitas in eis s̄ dignitas erit: z q̄
 dam q̄uis in corpe: non corpis s̄ p̄tutis/
 pulcritudo fulgebit. Fulgebūt itaq̄ cicat/
 rices in corpi⁹ martyru sic stella i celo/ si/
 cut lapis p̄ciosus i anulo/ sic flos i stipite/
 z sic color speciosus i rosa. **Uñ i corpe chri/
 sti cicatrices nullo mō p̄tinet̄ ad corruptio/
 nē sed ad maiore glorie cumulū: in quātuz
 sunt q̄dam p̄tutis z victorie insignia. In
 illis enim locis vulnerum est quidam spe/
 ctalis decor. Uñ dic̄ Chry. q̄ cicatrices
 ille sunt super radios solis lucidiores. Itē
 per hoc iugiter ostendit beatis q̄ miserili/
 corditer sunt saluati quod eis cedit in ma**

Domínica Quasi modo

gnū gaudiū. Beda. Magnū gaudiū erit
seris: vulnery cicatrices videre in chā car-
ne fulgida p q victor trūphauit z d mo-
re saluauit electos. Nā ibi ē fortitudo mar-
tyr z salus oim nostr. Itē vt p h oñderet
eq̄tate iusticie respectu reproboꝝ in iudē-
cio: q̄ vitz iuste dānandi sunt q̄ chīm p̄-
pserūt que tūc manifeste videbūt tā gra-
uia vulnery peis ptulisse. Un̄ Aug. li. d
symbolo. Sciebat chīs q̄re cicatrices in
suo corpe fuaret. Sicut autē demonstrauit
thome n̄ credēti nisi tāgeret z videret: ita
z inimicꝝ vulnery demonstratur est sua: vt
cōuincens eos veritas dicat. Ecce hoīem
que crucifixiꝝ: videret vulnery q̄ infixiꝝ:
agnoscit qd̄ pupugit: qm̄ p vos z ppter
vos ap̄tū est: nec tñ intrare voluist. Vñ qn̄
ta tristitia tūc erit miseris pctōibꝝ. **Le-
te sic h̄. Dat. xxiij. Tūc plāget se sup se
oēs tribꝝ terre. Illū ḡ iudicem charissimi
oēdiē illū iudicij in q̄ oia denuciabunt septi-
ei cogitate z ei cogitatione timete: z ex
ei timore vitā vestrā corripite: z q̄diu vi-
uitis dū tps habet bonis opibꝝ insitite.**
**Exemplū notādū narrat Petr⁹ alphun-
sus. Vide i scdo aduēuali qd̄ incipit Ab-
ūciam: sabbato post p̄mā dñicā aduēt.**
**Terzi⁹ ar. Aud. zc. Hec deuote cogi-
tata nos hortantur a pctis abstinere
ppter honorē dñi z bona opari diligenter
ne saluatoris vulnery nobis cedāt in con-
fusione z penā: sed in gaudiū z glīam. Nō
em̄ sine bonis opibꝝ saluari possum⁹. Di-
cit. l. ff. depositi. l. Bona fides. §. j. Dale-
merit⁹ debet egestate laborare. ar. v. q. v.
c. Non oēs. dr: q̄ vlti⁹ panis tollit cū de
cibo secur⁹ iusticiā negligit. Lauete ḡ ne
de diuina misericōdia nimis p̄sumētes cibo be-
nititudis p̄ueni ppter negligentiaz faciēdi
bona opa. Aud. Quid vos diceretis d̄ mi-
lite q̄ tpe plij ad tabernā vadit vel ludū: z
victoria obtenta perit z sperat habere p̄-
spolioꝝ. aut de eo qui nihil agro seminās
sperat in tempore messis colligere sicut z
illi q̄ seminauerūt. Expone z applica no-
tādo illud Gal. vj. Quicūq̄ seminauerit
homo: hec z metet zc. Et in ps. Tu red-
des vnicūq̄ iuxta opa sua.**

Sermo quartus
Quasi modo.

Ecce ascendi

Em⁹ zc. Quis ē autē q̄ vicit mū-
dū: nisi q̄ credit qm̄ iesus est fi-
lius dei. j. Joā. vi. Talis certe credentia
facit ascendere hierosolimā. Nam q̄ credit
q̄ iesus est filius dei terref suis cōmuni-
cationibꝝ: allieit suis pmissiōibꝝ: obrep̄at su-
is monitionibꝝ. Un̄ Bern. dr. Durasne
filiū dei reputat Iesum: q̄squis est ille qui
nec ei⁹ terref cōminatōibꝝ: nec allieit p̄mis-
siōibꝝ: nec p̄ceptis obrep̄at: neq̄ cōsilijs
adhēsit. et si fatet ore se cognoscere deum
fact⁹ tñ negat. **Ecce zc.**

Prim⁹ ar. An in hac vitā possit h̄i
par. **Q. nō. Quia pax videt esse vlti-
mus finis. Illud em̄ qd̄ oia appetit est
vlti⁹ finis. Pace autē oia appetūt: vt vlti⁹
est in p̄nti ser. Contra. An sic frustra mā-
daret dñs. Dat. ix. Pace habete inf. vos**

Rndet **Tho. ij. q. xxxix. in solutioe cu-
iusdam argumenti. Vera pax nō est nisi d̄
vero bono. Dupl̄r autē habet vey bonū. s.
p̄fecte: et imp̄fecte. Ideo duplex est vera
pax. s. Perfecta: q̄ consistit in p̄fecta fru-
tione summi boni: p̄ quam oēs appetitus
vniunt q̄etati in vno. et hic est vltimus finis
nis creature rōnalis. s. m̄ illud p̄. Qui po-
sunt fines tuos pacē. Alia ē pax imp̄fecta:
que h̄ in hoc mūdo. q̄a et si p̄ncipales ani-
mi motus q̄escant in deo: sūt tñ aliq̄ repu-
gnantia z int⁹ z extra que p̄turbant hanc
pacem. Hec **Thom. Pro fundamēto.
Hedū sacra scriptura: sed etiaz p̄bi z poete
nos hortant q̄rere pacem z seruare. Sen.
Pacē habebis cum hoibꝝ: bellum cum viti-
cijs. Et Virgil. vj. eneid. introduxit an-
chisem dicēte enee filio suo. Ne tibi sint ar-
res paciꝝ imponere moꝛē. Pareere subie-
ctis: z debellare sup̄bos. Cū ḡ q̄rif An i
hac zc. Dic rñ. Et s. Ex q̄ p̄clude p̄sidera-
tionē miseriaz p̄nti vite q̄ ē tribulationibꝝ
subiecta. Job. xij. Hō nā de m̄lter obre-
ui viuēs tpe replet multꝝ miserijs. Et m̄
serie m̄lter sūt ex p̄te corpis: m̄lto sūt p̄cu-
losiores ex p̄te aie q̄ m̄lta z grauibꝝ sub-
est p̄culis. Notate: cōmōrās in terra inibi
micoꝝ suoz nō est in tuto vite sue: p̄cipue
cū nō p̄t se defendere. Sp̄ūaliter Dilē-
ctio p̄ntis vite est in terra inimicoꝝ. Ibi****